

ИВАН ВАЗОВ
ГОСТНАТА СТАЯ

chitanka.info

*Пак във времето предишно!
Моят утрен час цареше:
бях детенце шестгодишно,
Кримската война гърмеше.*

*Но за моят умец детски
и невежество богато
буриите, войните светски
бяха нещо непознато:*

*бяг, игри, борби и крясък,
бой с по-малките ми братя
имаха чаровен блясък,
бяха главни ми занятия.*

*Гостната ни бе тогази
с черги шарени постлана.
Тъмничка я помня ази,
но пак — светла и засмяна.*

*Стая мила за сърце ми
с вехтий си часовник стенен
със топузите големи —
събеседник драгоценен;*

*с побледнелите картини,
във кои се дълго вирах
и кат близки и роднини
образите в тях намирах;*

*с огледалото старинно
(как кривеше то лицето!),
с дългите полици, дете
съдове стояха чинно;*

с раклата, отде крадеше
сладко, захар челяд шура,
и с поличката, де спеше
цялата литература

българска — куп сиромашки
от книжлета изподрани,
от борбите ни юнашки
придобили тежки рани.

Често взорът ми се спреше
до прозореца с кръстати
пречки. Там жена седеше
с книга във ръка. О злати

спомени от края роден!
Тя бе млада. На стъклото
обликът ѝ благороден
се рисуваше, челото

кат за прочит бе навела,
прочит втренчен и безгласен,
в кой потънала бе цела...
О, лик хубав с поглед ясен,

мил и скъп за мен навеки,
под лучите му що раснах,
дор към бурите далеки
кораба си смело тласнах:

майка ми! Тя там седеше!
И с очи, кои блестяха,
цели часове четеше
вдълбочена „Телемаха“...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.